

Θα πρέπει να αποβάλουμε τους φόβους και τα κόμπλεξ μας».

Πέρασαν 549 χρόνια και ακόμη οι Τούρκοι φοβούνται, ακόμη τρέμουν, με την ιδέα του Βυζαντίου.

Άλλαξαν την πρωτεύουσα του κράτους τους για να μην υπάρχουν

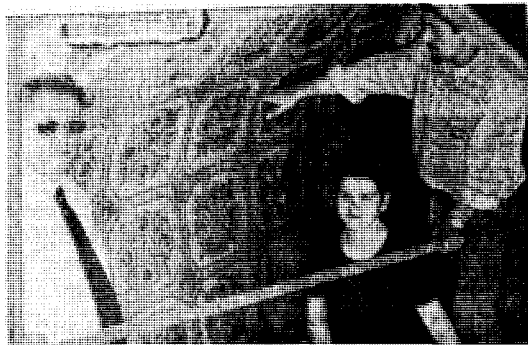
καμπαναριά, άλλαξαν την ονομασία της Κωνσταντινούπολης σε Ιστανπούλ (Εις την Πόλη) για να μην τους θυμίζει το όνομα του ιδρυτού της, το μόνο όμως που δεν άλλαξε είναι η νοοτροπία τους και η σκοπιά από την οποία βλέπουνε κάθε τι το ελληνικό και ορθόδοξο.

Ο Πασινλή στο εδώλιο

Μερικές μόνο μέρες μετά την προβολή που δόθηκε στην «ανασκαφή του αιώνα» και όλη η Τουρκία μιλούσε για τον αρχαιολόγο Πασινλή, η εφημερίδα Cumhuriyet αποκάλυψε ότι η δημοσιοποίηση της ανακάλυψης και κυρίως η χρονική περίοδος που έγινε αυτή δεν ήταν συμπτωματική. Την παραμονή της δημοσιοποίησης της ανακάλυψης (20/7/1992) η συνδικαλιστική Οργάνωση των Υπαλλήλων του Υπουργείου Πολιτισμού Kultur - sen άρχισε διοικητική ανάκριση σε βάρος του Πασινλή επειδή το 1992 ως μέλος του Συμβουλίου Προστασίας αρχαιοτήτων» συγκατατέθηκε στη μετατροπή των Φυλακών Σουλταναχμέτ σε πολυτελές ξενοδοχείο με αποτέλεσμα να καταστραφούν αρχαιότητες, τμήμα δηλαδή του Ιερού Παλατίου.

Ο υπεύθυνος της Συνδικαλιστικής Οργάνωσης για τον Νομό Κωνσταντινούπολης Ιρφάν Κουρούουζουμ

επέκρινε τον Πασινλή για τους ανάρμοστους χειρισμούς του σε θέματα που αφορούν αρχαιολογικούς θησαυρούς και για ανακοινώσεις της Διεύθυνσής του και δηλώσεις του ίδιου για δήθεν σημαντικές ανακαλύψεις που όμως, ήταν γνωστές από παλιά. Διερωτάται ο Κουρούουζουμ για τα αίτια που οδήγησαν τον Πασινλή να προβάλλεται ως «ένας ήρωας που έφερε στο φως αρχαιότητες» καθώς και για τη μυστικότητα με την οποία για έναν επτάμηνο, συνεχίζονταν οι ανασκαφές.

Ο αρχαιολόγος Αλπάυ Πασινλή (αριστερά) ενημερώνει τους δημοσιογράφους